

Mindre Meddelelser.

W. DAMES: Ueber Meeresschildkröten aus der oberen Kreide von Kopenhagen.

Endlich komme ich dazu Ihnen die Knochen aus der oberen Kreide von Kopenhagen zurückzuschicken. Leider hat sich nicht viel damit anfangen lassen, nur das liess sich mit Sicherheit bestimmen, dass sie von Meeresschildkröten stammen. Die paar Reste, welche genauer bestimmt werden konnten, gehören einem *Os pubis*, einem Rippenende und einer Costalplatte mit dem Scutaleindruck an. Alles Uebriges ist zu fragmentär. Ich habe Dünnschliffe anfertigen lassen, und auch diese beweisen die makroskopische Bestimmung.

Weiter lässt sich bestimmt sagen, dass die Reste einer echten Chelonide, nicht etwa einer Splargide angehören, und zwar passen Grösse und Dicke der Knochen gut zu der Gattung *Allopleuron*, wie G. BAUR neuerdings *Chelone Hoffmanni* GRAY von Maastricht genannt hat. Da zu derselben Gattung auch wohl *Chelone Camperi* OWEN aus den Senon von Kent zu stellen sein dürfte, so würde sich durch die Funde bei Kopenhagen eine weitere Verbreitung dieser Gattung in der obersten Kreide des nordwestlichen Europa von grossem Interesse ergeben. Aber bis zur Auffindung besser bestimmbarer Reste ist das natürlich nur Vermuthung.

Berlin, 3. April 1897.

Til ovenstaaende Brev skal her gives nogle supplerende Oplysninger. Stykkerne ere fremkomne ved en Uddybning i Københavns Havn 1890, udfor Larsens Plads, hvor Stenarten, der iøvrigt kendes fra ret talrige Blokfund, tør antages at være faststaaende. Det er en

temmelig haard, graagrøn Kalksten med talrige, endnu ikke nærmere bestemte Forsteninger; *Crania tuberculata* NILSS. tør vel regnes for den hyppigste af disse. Karakteriserende synes endvidere Forekomsten af talrige, 0.5—1 mm store, stærkt glinsende, ellipsoideformede brunlige Smaalegerner at være. Undertiden findes Brudstykker af sorte, oprindelig porøse Legemer, der tydelig ere Knogler.

Det lykkedes cand. polyt. C. E. AAGAARD, i nogle af ham fundne Stykker, at udpræparere enkelte saadanne forholdsvis store Knogle-Partier, som Prof. DAMES velvilligt overtog Bestemmelsen af, med det i ovenstaaende angivne Resultat.

Hvad Stenartens Alder angaar, er den yngre end Saltholmskalken, med hvilken man hyppigt ser den danne Kontakt i Blokkene; nøjere Angivelse af Alderen tillader den endnu ufuldstændige Bearbejdelse af Forsteningerne ikke.

Red.

K. J. V. STEENSTRUP: Jordskælvsspalter?

Jordskælvne i den historiske Tid ere saa sjeldne her i Landet at det er forstaaeligt, at deres Virkninger, Spalter og Forskydninger i Jordbunden kun sjældent ere paaviste. FORCHHAMMER¹⁾ omtaler dog, efter Kammerraad ANDRESEN at der ved Gramstrup²⁾ ved Vestervig i Thy efter Jordskælvet den 3. April 1841 saas en 1—2 Tommer bred Spalte, der maa antages³⁾ at være dannet ved dette Jordskælv. Spaltens Vægge vare saa glatte som om de vare skaarne med en Kniv, men medens dens Aabning kun var ringe, angives den vertikale Forskydning at have været betydeligere, nemlig 1—1.5 Fod.

Dr. H. H. REUSCH omtaler flere Steder⁴⁾ Spalter i fast Fjeld i Norge, som han antager ere dannede ved Jordskælv.

I de senere Aar har jeg flere Steder i Vendsyssel set Spalter i diluviale eller senglaciale Sand- og Gruslag, der ere saaledes fyldte fra oven, at jeg kun kan tænke mig dem dannede ved

¹⁾ Saml. til Jydsk Hist. og Topografi 2. S. 222.

²⁾ Kgl. D. Vid. Selsk. Oversigter. 1842. S. LIX.

³⁾ Danmarks illustr. Almanak 1858. S. 84.

⁴⁾ Christiania Vidensk. Selsk. Forhdl. 1874 S. 275, og 1896 Nr. 2, S. 24. Nyt. Mag. f. Naturv. Bd. 22 1877. S. 208.